

Sagen. Jeg har nu kun tilbage at gjøre en enkelt Bemærkning i Anledning af en Yttring, jeg tillod mig i forrige Møde, som er bleven, jeg antager misforſtaet af ærede Medlemmer. Jeg yttrede nemlig dengang, at vi naturligvis ingen Lyſt havde til at ſpilde vor og Andes Tid med Fællesudvalg, naar der ikke ligger Noget ſomhelſt for, ſom kan antyde, at der kan komme noget Fornuftigt ud deraf. Det er diſſe Antydninger, vi mangle. Man har holdt ſig til Begyndelſen af denne Sætning og udeladt Slutningen, og jeg vil indrømme, at hvis jeg kun havde ſagt Begyndelſen af Sætningen, var det Angreb, der blev rettet paa mig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fuldt berettiget, men jeg har ſagt det, jeg nu læſte op, og det ſtaar jeg ved. At gaa ind i Fællesudvalg paa det Grundlag, ſom er opſtillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, uden at der ved Siden deraf er givet os tilſtrækkelig tydelige Antydninger af, at det dog ikke er ſaa dan ment, finder jeg, vilde være Lidſpilde. Der er dernæſt ogſaa gjort en Del ud af, at jeg omtalte, at vi til Syvende og ſidſt kunde blive ſtaaende ved den beſtaaende Hærorbning; men jeg maa dog bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at jeg brugte diſſe Ytringer, idet jeg ſøgte at paa-viſe for det høie Thing, at enten maatte vi blive enige om en Hærlø, der paa den ene Side finantielt gik noget høiere end den nuværende, medens den paa den anden Side lettede Befolkningens Byrder, ſiden man nu sætter ſaa megen Pris derpaa, eller ogſaa blev man nødt til at blive ſtaaende ved det Beſtaaende, ſom medførte en meget betydelig finantiel Udgift, under hvilken man ikke vilde kunne komme, og ſom medførte ſværre perſonlige Byrder, end vi nu havde tilbudt Befolkningen. Jeg tror ogſaa, at denne Yttring af mig var fuldt forſvarlig, og at der ikke med Rette deri kan lægges en Yttring om, at nu vare vi pludſelig af politiffe Grunde blevene tilfredſe med det Beſtaaende, og nu vilde vi ikke have noget Nyt. Hvis man har Lyſt til at ſige det, ſaa for mig gerne, Intet er mig ligegyldigere, men det er ikke en Korrekt Opfattelſe af mine Tanker og Ytringer. Endelig er det ſaa vel af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ſom af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds blevet os fortalt, at, hvis vi nu ikke her gik ind paa akkurat, hvad de ville, maatte vi for Fremtiden vide, at den Forhandlingspolitik, de have været ſaa naadige at forſøge gjennemført i de ſidſte 2 Aar, var forbi. Ja ſaa lad den være forbi; paa dette ene Spørgsmaal, de militære Sager, nær, bryder jeg mig ikke ſaa særdeles meget om Forhandlingspolitiken, ſaa kunne vi godt beholde de Love, vi have.

Suel: Dersom det Forſlag, der nu ligger for til Behandling, forkaſtes, hvad der jo er Udſigt til, ligger der kun tilbage at ſtemme over Landsthingets Forſlag, og det tør man vel med Sikkerhed ſige vil blive forkaſtet. Den Situation, hvori vi derved komme, er efter min Formening meget nedſlaaende og miſtrøſtende. Det vil ſikkert være en bitter Skuffelſe for Nationen at ſe, at Rigsdagen efter at have anvendt et Arbejde af 9 Maaneder paa at tilendebringe en Sag, der allerede har ſtaaet paa i 8 Aar, ikke har formaaget at føre denne Sag videre. Jeg tror med det ærede Medlem fra Kolding (Berg), at Folket ønsker og fordrer, at vi ſkulle bringe denne Sag tilende, og jeg tror, at Folket har Ret deri. Thi førend vi have ſaaet ordnet det levende Forſvar, kunne vi ikke komme til at behandle en Sag, der ogſaa ligger for, og ſom det ikke er rigtigt at lade henſtaa ſaa længe, ſom vi have gjort, nemlig Spørgsmaalet om Anlæget af befeſtede Punkter her i Landet. Hvis en Krig i dette Dieblit overraſſer os, er Stillingen den, at vi ikke have et eneſte befeſtet Punkt, hvortil vor Arme, ifald den ſkulde blive ſlaet, kan trække ſig tilbage. Fredericia er opgivet ſom Fæſtning, og vi have ingen anden; Kjøbenhavns Volde ere ſaldne, og de vilde heller ikke kunnet været brugte i den Tilſtand, hvori de vare. Jeg tror derfor, at Folket med Rette kan kræve af os, at vi nu ordne det levende Forſvar, for at vi kunne komme over til at behandle denne Sag, der er mindſt lige ſaa vigtig: Spørgsmaalet om Anlæget af befeſtede Punkter i Landet. I det Tohu va Bohu, ſom nu vil komme, dersom det af det ærede Medlem fra Kolding fremsatte Forſlag og derefter Landsthingets Forſlag falder, i det 2de og den Tomhed, hvori vi da ville komme, er der kun et eneſte Lyſglimt, og det er, at det er lykkelig den høitærede Marineminifter med Dygtighed, og jeg kan tilføie med Held, og med Underſtøttelſe fra fædrelandsfindede Mænd af Benſtre og Høire at tilveiebringe en Lov om Spørvænet, med hvilken den høitærede Miniſter kunde træde frem i Landsthinget og ſige: Denne Lov er i mange Stykker bedre end den tidligere, og den er ikke i noget Stykke ringere. Det er Noget, vi have ſaaet uberegtiget i den lange Tid, og jeg veed ikke, hvorledes vi ſkulde kunne træde frem for vore Vælgere og gjøre Regnſkab for, hvorledes vi havde tilbragt diſſe ni lange Maaneder, dersom vi ikke idetmindſte havde det at henpege paa, at vi have gjennemført denne Lov om Spørvænet. Thi de øvrige Sager, paa hvis Gjennemførelſe man har lagt Vægt: en Vandlov, en Sparekaſſelov, en Bæremærkelov og deſlige, kunde vi virkelig have undværet, og for nogle af dem kunde det være et Spørgsmaal, om det ikke havde været bedre at undvære dem. Nei, derpaa kan man ikke be-